

Een mislukte boxhop

22 februari 2013

De wet inkomstenbelasting kent drie boxen om inkomsten en vermogensbestanddelen in de belastingheffing te betrekken. De fiscale spelregels én de tarieven in die boxen lopen flink uiteen. Dat maakt boxhoppen aantrekkelijk: het overbrengen van inkomsten of vermogensbestanddelen naar een andere box kan fiscaal voordeel opleveren. Maar er kleven ook risico's aan boxhoppen. Dat blijkt overduidelijk uit onderstaande procedure.....

Karel de Groot schonk begin januari 2008 zijn vier kinderen ieder een pakket van 10% van de aandelen in zijn BV X. Bij die schenking werd de bedrijfsopvolgingsfaciliteit in de Successiewet benut. Daardoor bleef het overgrote deel van de schenking (naar de toen geldende regeling: 75% van de waarde van de geschonken aandelen) buiten de heffing van schenkbelasting. Voor het niet-vrijgestelde gedeelte vond de schenking plaats onder de last van schuldigerkenning: de kinderen kregen tot dat bedrag een schuld aan hun vader. De Groot was ter zake van de schenking aanmerkelijkbelang-heffing verschuldigd (de casus speelt vóór invoering van de doorschuifregeling voor aanmerkelijkbelang-aandelen per 2010; zie ook Belastingbelangen, december 2009: [Schenk AB-aandelen tot € 1 miljoen belastingvrij aan uw kinderen](#)). Voor die belastingaanslag kreeg hij uitstel van betaling, renteloos, en jaarlijks 1/10 af te lossen, conform de wettelijke regeling. De vordering van De Groot op zijn kinderen behoorde tot de heffingsgrondslag in box 3, de belastingschuld – de nog te betalen aanmerkelijkbelang-heffing – was niet aftrekbaar in diezelfde box 3. Die combinatie kon De Groot niet bekoren. Om een betere fiscale positie te verkrijgen, droeg hij eind december 2010 de vordering op zijn kinderen over aan BV X; die BV nam ook de (resterende) belastingschuld van de aanmerkelijkbelang-heffing van hem over. Die twee transacties leidden per saldo tot een door BV X aan De Groot te betalen bedrag, en dat werd verrekend met zijn schuld in rekening-courant. De Groot was over die opzet beter te spreken: de in box 3 niet-aftrekbare belastingschuld was 'weggewerkt' en hij had zijn schuld in rekening-courant verminderd.

Minpunt in de nieuwe opzet was wel dat de Ontvanger de overdracht van de belastingschuld aan de BV niet had erkend. De inspecteur stelde zich op het standpunt dat de belastingschuld nog steeds in De Groot's vermogen zat. Hij splitste de belastingschuld af van de schuld in rekening-courant, en elimineerde die in box 3. De Groot verzette zich daartegen en legde de zaak voor aan Rechtbank Haarlem.

De rechtbank stelde de inspecteur in het gelijk. De Ontvanger had niet ingestemd met de overdracht van de belastingschuld aan de BV, en daarmee was de schuldverhouding tussen De Groot en de Ontvanger blijven bestaan. De belastingschuld behoorde nog steeds tot het vermogen van De Groot: een verrekening van de belastingschuld met de door de BV verkregen vordering op de kinderen was onmogelijk omdat sprake was van twee verschillende schuldeisers.

De rechtbank besliste verder dat de vordering die De Groot op de BV had verkregen door overdracht van de vordering op zijn kinderen, niet in box 3 maar in box 1 moest worden ondergebracht. Die vordering viel onder de terbeschikkingstellingsregeling. De Groot's pleidooi dat bij die opzet de belastingschuld dan ook – als aftrekpost – onder diezelfde terbeschikkingstellingsregeling moest worden gebracht, wees de rechtbank af. Die schuld hield geen rechtstreeks verband met het ter beschikking stellen van vermogen aan de BV. De belastingschuld bleef een niet-aftrekbare schuld in box 3.

Commentaar

Deze boxhop bracht belanghebbende van de regen in de drup. De vordering op zijn kinderen ging van box 3 naar box 1, en werd onder de fiscaal dure terbeschikkingstellingsregeling gebracht, én de niet aftrekbare belastingschuld in box 3 bleef bestaan. Geen voorbeeld ter navolging. Voor een andere kostbare boxhop: zie BelastingBelangen, oktober 2010: [Boxhoppen: een dure grap?](#)